

Texty k rozboru (konzultace 17.12. 2004)

Kačka zaloví rukou v kapse a lekne se. Klíč tam není. Ani tam nemůže být, protože Káče právě dírou, která v té kapse je, prolezla celá ruka. Takže jestli v téhle kapse ráno byl, nezůstal tam asi dlouho. Kačka začne zuřivě přehrabovat tašku, až se píchne o kružítko. Vztekle do tašky kopne, jenže je jí jasné, že tím se do bytu nedostane. A Káča se tam potřebuje dostat, a hezky rychle, protože má takový hlad, že si možná začne vařit vlastní boty, jestli nenajde nic lepšího, jako to bylo v tom filmu. Taky, když se to tak vezme, ještě dneska nejedla a teď je půl třetí. Snídaně se u nich většinou nevedou a svačiny do školy už vůbec ne. Obědy na tenhle měsíc zaplacené nemá. Ostatně na ten minulý je taky neměla. Když se o to třídní začala zajímat, řekla jí, že máma teď chodí z práce už po druhé, takže spolu obědvají doma. Protože co je třídní do toho. Ať nemá péči, rozčiluje se Káča a kopne do tašky znovu.

(Hana Bořkovicová)

Vendulka cítila, jak jí tuhnou lýtka, a vzdychla si. Míla tu samozřejmě není. A šla sem kvůli němu. Ostatní kluci se mu nemohou rovnat. Taky Vendulku mrzelo, že se dívá zrovna na fotbal. V žádném klasikovi nebyla o fotbale ani zmínka. Fotbal není šik. Ale Vendulka nemá na vybranou. Bylo by sice lepší sedět u tety a číst si jakéhosi Emila Zolu, ale u tety by se zase těžko mohl objevit Míla. Vendulka se podívala přes zablácené hřiště k trati. Na náspu ležel sníh.

(Hermína Franková)

Na pláži se člověk nikdy nenudí. Našel jsem si tu spoustu kamarádů. Je tady Pankrác, Servác a Bonifác... Servác – to vám je číslo! A ještě Ignác, Horác a taky Pafnuc – ale ten tu není na prázdninách, jelikož je odsud a bydlí tady pořád. A my všichni si spolu hrajeme a taky se hádáme a potom spolu nemluvíme, no zkrátka, je tu fakt zábava.

(René Goscinny)

Babičko, já někdy spím s otevřenýma očima. To je, jako když spíš, ale ještě vidíš, jenom je všechno takový jako fialový a trochu rozmazaný, jako když jedeš v autě a díváš se vokýnkem. Někdy si jako říkám – spi, spi- a pak jako spím. Ale to není to pravý spaní. Ani to správný spaní s otevřenýma očima. To je jenom naschvál a dělám to, když na mě kluci pokřikují.

(Jaroslav Vejvoda)